

Inkomunikazioa baliatu eta komunikazioa sortu

KOMUNIKAZIOA/INKOMUNIKAZIOA. Arriaga Antzokiak, Tanttaka teatroak eta Kukai Dantza Konpainiak sortutako ikuskizunaren nondik norakoa islatzen du izenburuak berak. Hamaika erpin gehitu dizkiote komunikazioaz ulertzen den kontzeptu karratuari. Hitz edo hizkuntza desberdinen nahasketaren bidez hainbat egoera irreal irudikatu dituzte, baina elkar ulertzeko lengoia aurkitu dute: dantza.

Kukai Dantza Konpainiak eta Tanttaka teatroak elkarrekin egiten duten laugarren lana da honoko hau. Musika, dantza eta antzerkia uztartzen ditu oraingoan ere. Mireia Gabilondo aktoreak egin ditu zuzendari lanak eta Jon Maia dantzariak zuzendu dizkie oinak.

Dantza inkomunikazioarekin lotu ohi da, ezin komunikatzearekin. Mito hori irauli nahi duen mugimenduz beterik dago ikuskizuna. Partaide bakoitzak bere esparruan lortu nahi duen askatasuna eta publikora iristeko nahia nabarmentzen da. Eta bereziki pertsona ezezagunen artean elkar ulertzerik badagoela, nola edo hala. Aipaturiko inkomunikazio horri lehen silaba kentzeko gogoz igotzen dira oholtzara, aire freskoz, sentimenduz eta askatasunez beteriko edabea gosalduta balute bezala.

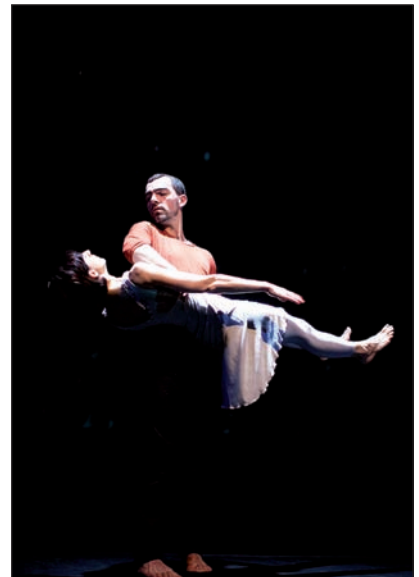
Aldarrikapenez beteriko emanaldia da, beraz; mezu eta detaile txikiz osaturikoa. Ikusle bakoitzak bere

modura ulertuko du, jaso dituen izpi horien arabera. Euskal Herrian ezagunak ez diren hainbat hizkuntzen arteko mazedonia jango du publikoak. Ulertzeko zailtasunek harremana zaildu eta arreta galtzea ekar badezake ere, ezezagunena litzatekeen lengoia ulertzen hasiko da: dantzarena. Mugimenduz adierazteko nahia garrasika azaltzen dute, bereziki Kukai Dantza Konpainiak. Ikuskizuna, hortaz, gorputz espresioa da, gorputzen kontakizuna.

Laboaren musika eta isiltasuna

“Komunikazio-inkomunikazioaren begietatik so egin ohi zuen Mikel Laboak eta inspirazio iturri horiek irekitako leihoetan ipini dugu begirada”, idatzi dute aurkezpen liburuxkan. Laboaren musika usaintzeko aukera eskaintzen dute, beraz. Baina, hala ere, isiltasunak hartzen du protagonismoa. Dantzaren lengoia indartsua ulertzeko beste argudio bat litzateke hori. Partaideen gorputz atalek jarri dizkiote musika notak isiltasunari: pauseok, txaloek, txistuek, gonek, arnasak, asmoek, begiradek...

Era berean, eskusoinuak eta perkusioak girotu dute eszenatokia hainbatetan. Euskal doinu ezagunetatik tangoaren doinu dotoretarainoko aukera zabaltzen da. Musika zuzenaren eгина da. Une batzuetan ahotsak ere entzuten dira, antzerkia baitago tartean. Tanttaka teatroak

hartzen du esparru horretan protagonismoa. Miren Gaztañagak eta Aitor Beltranek irudikatzen dituzten pertsonaiek begiak gehiago zabaltzea lortu dute, umorea ere tarteko dutela.

Musika mundua oinarri, zer modu hoberik eskusoinuarekin alderatutako metafora batekin amaitzea baino. “Ezkerreko eskuak bihotzeko taupadak adierazten ditu. Hauspoak arnasa. Eta eskuineko eskuak esperantza”. Hala zioten Aitor Beltranen azkene-ko hitzek. ■

**Ainhoa
Mariezkurrena**

